

Besparelse kr. 275 mill.

i. Plejepatienter på hospitaler.

Der bør ske en ændret byrdefordeling hvad angår ældre, plejekrævende sygehuspatienter, således at primærkommunerne (hjemstedskommunerne) skal deltage i affoldelsen af udgifter herfor. Dette vil gøre primærkommunerne mere bevidste m.h.t. at stille det fornødne antal plejehjemspladser til rådighed og m.h.t. at etablere hjemmehjælpsordninger for ældre.

En ældre sygehuspatient koster det offentlige gns. 1000 kr. pr. dag, medens udgifter til en plejehjemsplads udgør gns. 3-400 kr. pr. dag.

Det må skønnes, at ca. 3000 sygehuspatienter kunne anbringes på plejehjem eller kunne plejes med hjemmehjælp.

Det første år skønnes besparelsen at andrage kr. 150 mill.

j. Bistandsloven.

1. Den forbigående hjælp i henhold til bistandslovens § 37 skal højst kunne udgøre den foreslåede maksimale dagpengesats efter 13 ugers ledighed.
2. Da dette generelle maksimum for hjælpen i visse tilfælde kan være for snævert, skal der være mulighed for, at der til personer, hvis forhold er ganske særligt vanskelige p.g.a. usædvanligt store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter, undtagelsesvis kan udmåles en hjælp ud over det nævnte generelle maksimum.
3. Den forbigående hjælp skal højst kunne ydes et år. Herefter overgår man til varig hjælp, jfr. bistandslovens § 43.
4. I løbet af de første 12 støtt måneder tilbydes klienterne relevant revalideringsmæssig støtte, og såfremt man afslår eller opgiver tilbud om denne støtte til at generhverve erhvervskompetence, overgår man straks til varig hjælp, jfr. bistandslovens § 43.
5. Når en person er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, huslejeboykot eller forhold, som må sidestilles hermed, kan hjælp kun ydes i egentlige nødsituationer. Hjælpens omfang fastsættes i overensstemmelse med bistandslovens § 43 og bør gøres tilbagebetalingspligtig.
6. Reglerne for uddannelsesstøtte (revalidering) i henhold til bistandslovens § 42 ændres, så uddannelsen ikke som i dag finansieres ved udbetaling af hjælp, udmålt efter § 37, der for mange betyder, at de under uddannelsen får en højere ydelse end den løn, de vil være berettiget til efter endt uddannelse, og at de i modsætning til andre ingen studiegæld har.
 - a) For unge uddannelsessøgende uden forsøgerforpligtelser skal uddannelsesstøtten omfatte den til enhver tid gældende studiestøtte plus et merudgiftsbeløb af den enkeltes handicap.
 - b) For familieforsørgere og klienter, der er i gang med en direkte arbejdsmarkedsrettet uddannelse, udbetales højst en ydelse, der svarer til de minimallønssatser, der er gældende for det enkelte fagområde.
For uddannelsessøgende til en højere uddannelse bør der dog højst udbetales en ydelse svarende til minimallønnen inden for HK-området.
7. Reglerne for via et engangsbeløb, jfr. bistandslovens § 40, stk. 1, at foretage en gældssanering ændres derhen, at disse ydelser i videre omfang ydes med tilbagebetalingspligt (som lån) og med mulighed for